

Okhaldhunga Times

Juli 2011

Kjære venner av Okhaldhunga!

Med skrekkblandet fryd har jeg satt meg i redaktørstolen for Okhaldhunga Times.

(For dere som lurer på hvem jeg er, så har jeg skrevet to linjer om det nederst.)

Dette er spennende måneder som utfordrer meg både medisinsk, relasjonelt, kulturelt, språklig og redaksjonelt, og så langt er utbyttet veldig positivt midt i alle utfordringer. For dere som allerede savner den faste redaksjonen, så kan jeg trøste dere med at det bare er noen korte måneder til den er tilbake. Enn så lenge skal jeg forsøke å trå vannet her. Men savnet av Kristin og Erik er allerede stort og merkbart både i den hverdagslige driften, og i små og store kriser. Det er med stor respekt for det beundringsverdige, forbilledlige og veldig inspirerende arbeidet de gjør og har gjort i mange år, at jeg får lov til å rusle i fotspor som så til de grader er for store for meg. Heldigvis har vi en stor og trofast Gud!

Regntid

I Okhaldhunga har regntiden tatt tak i landskapet for sesongen. Den løser ut jordras, fyller elvene, graver opp veiene, gjør vegetasjonen frodig, og pasienter og ansatte opptatt med risplanting. Det har ikke hindret at vi har konstant overbelegg, og på tross av at vi har flere leger her nå enn på lenge, så er det nok å gjøre.

Siden sist

Det er både gleder og sorger som på sykehus flest, og på tross av språklige barrieren kommer man tett på mange av pasientene og deres historier. Det var en stor glede da faren med de store brannskadene fra forrige utgåve av dette nyhetsbrevet, en stor helt, reiste herfra med tilhelet hud og et stort smil om ansiktet for å ta hånd om sine oppgaver hjemme. Datteren er her fortsatt, men hun viser også god fremgang og vi har godt håp om at hun også skal kunne reise herfra uten for store varige begrensninger. Nå som smilet hennes har kommet frem de siste ukene er det et fast lyspunkt på morgenrunden vår.

Komplikasjoner

En av de store utfordringene og daglige bønneemnene her er tilstanden til 12 år gamle Shanti Karki som kom hit dødssyk med halvannen meter svart tynntarm. Det så nesten ut som et mirakel var på vei (og de er det heldigvis noen av her) da han viste rask bedring fram til nesten to uker etter den store operasjonen. Så ble han brått verre, og vi måtte operere han på nytt for lekkasje fra den skjøre og sirkulasjonstruede tarmen, og da med langt dårligere prognose. Nå strever han daglig med dårlig pust, med å få i seg nok ernæring fra en kort tarm, og med sårinfeksjoner. Takk til alle som vil være med å be for han, og om visdom og utrustning til oss som etter fattig evne forsøker å legge til rette for at han skal kunne komme seg på beina igjen.

Et smil å huske

For hver av de unge og gamle som det kjennes som om glipper mellom hendene våre er det heldigvis noen flere som reiser herfra styrket og restituert. En av disse var den 36 år gamle kvinnen med stort brokk foran på magen etter et keisersnitt gjort hos oss for noen år siden. Hun kom hit på bære, med infisert brokk og med anklagende pårørende, om at dette var vår skyld. Noen uker senere reiste hun igjen med flat og fin mage, og med et stort smil om munnen etter at hun så resultatet. Vel vitende om at det fortsatt er høy risiko for havari etter sånne brokkoperasjoner er det et godt smil å huske når det tidvis er mye som oppleves tungt.

Off duty

Det er gode dager på verandaen i Okhaldhunga. Vel plassert i en godstol på verandaen, en kjær plass også for mine store forbilder og helter i Okhaldhunga, og nå uvurderlige støttespillere via internett, nyter jeg dagene og kveldene og det å få være ett sted med hele meg. Med tid til å bearbeide det jeg får være med på, filosofere litt over livet, tid til bønn, bøker og kaffe, omgitt av eksotisk utsikt er dette dager og timer som jeg skulle ønske dere alle fikk muligheten til å oppleve.

Takk for interesse for, og støtte til arbeidet her på alle vis. Fortsatt god sommer til dere alle!

Vennlig hilsen
EK Osnes

To linjer om meg:

Eivind Kaare (EK) Osnes, 35 år, bosatt i Oslo. Generell kirurg og permisjon fra Karkirurgisk avd., Oslo universitetssykehus. Sendt ut av Normisjonsfelleskapet i Korsvoll menighetshus. Kontaktinfo: ekosnes@gmail.com , www.xvoll.blogspot.com

Støtt gjerne fondet for utbygging av Okhaldhunga Sykehus. Da brukes Normisjons kontonummer: **1503.02.13537**
Overføringen må merkes:

"Fond Okhaldhunga sykehus. Prosjektnummer: 118.15.354"